

פניני הפרשה

אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרָן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם (כא, א)
להזהיר גדולים על הקטנים (רש"י)

"גדולים", המבוגרים המטפלים במת, מוזהרים, שמלבד הבר מינן יהיו נותנים את דעתם גם על ה"קטנים" - דואגים ליתומים החיים, שהניח הנפטר אחריו! (חתם סופר)

ארץ מצרים

הַמוֹצֵיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם (כב, לג)

בספר "להניח ברכה" כתב רמז נפלא על המילה **אֶתְכֶם**, שעולה למנין בגימטריא **461**, ותיבת ארץ מצרים עולה למנין **671**, ואם כן ההפרש ביניהם **210** הוא מספר רד"ו, **210** השנים ששהו ישראל במצרים. וזהו הרמז: **הַמוֹצֵיא אֶתְכֶם** - זאת אומרת שהקב"ה הוציא מספר אתכם שהוא **461** מארץ מצרים שהיא **671**, ועם ישראל יצא לאחר רד"ו שנים, כאמור.

רווח והצלה מארבעת המינים

פְּרֵי עֵץ הָדָר כַּפַּת תְּמָרִים (כג, מ)

יש רמזו "פרי עץ הדור" סופי תיבות: **יצר**. "**כפות תמרים**" סופי תיבות: **מת**, כי על ידי הלולב שהוא דוגמת חרב ממיתים את היצר הרע. ואמרתו במוסיף טעם כי "**הדור כפות תמרים**" ראשי תיבות: **כה"ת** והוא שם המגן מהמזיקים כנודע, והוא סיוע מהקב"ה להישמר נגד היצר המסיט את האדם. עוד רמזו "**אתרוג**" גימטריא **ס"מ לילי"ת** שזו אישתו, שבזכותו מכניעים אותם.

סוכות - זמן צדקה

בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים (כ"ג, מ"ב)

כתב בספר "ייסוד ושורש העבודה" הביטו וראו אל שיעור חשיבותם של מקיימי מצווה זו של צדקה והכנסת עניים מרודים לסעודתו בסוכה וכבוד ה' חופף עליו כל היום. והוא יושב בצל סוכה וקדושי משכני עליון האבות הקדושים באים עמו בצל סוכה, והם שמחים עמו כשנותן אז מלחמו לדלים אביונים הגונים בעלי תורה, ועניים מרודים יביא ויאסוף אותם הביתה. והם יקחו חלקם של הני אושפזין עלאין קדישין, ומברכותם יבורך גבר ירא ה' שבעת ברכות עכ"ל. והביאו רמז נפלא בשם רבי חיים מצאנז זצ"ל על הקשר שבין הסוכה לבין מצוות צדקה. "**צדקה**" בגימטריא **199** וגם שיעור **דפנות הסוכה** עולה **199**:

90 = צ	א. דופן אחת כהלכתה, שבעה טפחים בגובה עשרה = $70 = 7 \times 10$
4 = ד	ב. דופן שנית כהלכתה, שבעה טפחים בגובה עשרה = $70 = 7 \times 10$
100 = ק	ג. דופן שלישית טפח, טפח אחד בגובה עשרה = $10 = 1 \times 10$
5 = ה	ד. הסכך עצמו, שבעה על שבעה טפחים = $49 = 7 \times 7$
199	הוי אומר " סוכה " עניין אחד היא עם " צדקה " 199

תצפנם בסוכה מריב לשונות (לא, כא)

בספר "פנינים משולחן הגר"א" כותב, אשר כח מצות סוכה יפה להכניע את יצר הרע של לשון הרע. כי הנה חילקו הקדמונים את **כ"ב אותיות האלפ"א** בית"א לחמשה מוצאות. ותיבת "**סוכה**" מורכבת מארבעה מוצאות.

האותיות: ב, ו, מ, פ	=	שפתיים	ס	-	שיניים
האותיות: ז, ס, ש, צ	=	שיניים	ו	-	שפתיים
האותיות: א, ה, ח, ע, ר	=	גרון	כ	-	חך
האותיות: ג, י, כ, ג	=	חך	ה	-	גרון
האותיות: ד, ט, ל, ב, ת	=	לשון			

שמירה על מוצאות אלו שיהיו בקדושה כדת התורה והמצוה. אמנם אין בתיבת "סוכה" אות ממוצא הלשון, ותפקיד ארבע המוצאות האחרים הנשמרים על ידי הסוכה לשמור את הלשון, שלא תפרוץ לדבר לשון הרע.

וזהו מאמר הכתוב: "**תצפנם בסוכה מריב לשונות**" שהארבעה מוצאות צפונים בתיבת "סוכה" ועליהם לשמור מאותו ריב של מוצאות הלשון, אשר לאותיות ממוצא הלשון אין שמירה עצמית.

לא חטא

בחור אחד מגיע לכנסייה ומתוודה לכוומר: "**אבי, חטאתי חטא, רימיתי יהודי**". אומר לו הכומר: "**זה לא חטא בני, זה נס!**" 😊

אתם

שני יהודים עניים מרודים עמדו מול כנסייה. בכניסה לכנסייה הכריז שלט גדול שמי שיבוא וימיר את דתו לדת הנוצרית - יקבל סכום כסף נכבד. האחד לא הסכים להיכנס על אף עניותו, אבל השני לא הצליח להתאפק ונכנס פנימה. לאחר כשעה הוא יצא מן הכנסייה לבוש בגדים חדשים וסכום כסף גדול בידו. שאל אותו חברו: "נו, כמה קיבלת?" "**זה נורא!**" ענה לו המומר ברוגז, "**אתם היהודים, רק הכסף מעניין אתכם!**"

סיפור לילי קודש

ריזו גן עדן עולה בתוך האהל

"המוכיח" הגדול של העיר פולנאה, רבי ליב, הלך פעם בבית הקברות ובדרכו עבר ליד אהל אחד שעמד בקרן זווית. חש הצדיק בריח של גן עדן עולה מתוך האהל והחליט לבדוק את סיבת הדבר. כשחזר הצדיק אל העיר, נכנס אל החברא קדישא ובקש מהם לברר למי שיך האהל הלזה. פשפשו החברים בפנקס החברא וגילו, כי האהל שיך לחיט אחד מתושבי העיר, אדם פשוט למראית עין, שרכש את

צב...	
איך קוראים להמון צבים שיוצאים למלחמה?	צבא.
איך קוראים לצב שעומד?	ניצב.
איך קוראים לצב בעל אטליז?	קצב.
איך קוראים לצב ישראלי?	צבר.
איך קוראים לצב שאסף?	צבר.
איך קוראים לצב שמתחת לראש?	צוואר.
איך קוראים לצב שמתופף על תופים?	קצבי.
איך קוראים לצב אדריכל?	מעצב.
איך קוראים לשריון יפה של צב?	מעוצב.
איך קוראים לצב שצומח?	חצב.
איך קוראים לצב שקרן?	צבוע.
איך קוראים לצב שמסייד?	צבעי.
איך קוראים לצב שמציק?	מעצבן.
איך קוראים לצב שהעציבו אותו?	בעצב.
מה קורה כשהמון צבים מתאספים במקום קטן?	צבוף.
איך קוראים לצב שעובר לדורות הבאים?	צוואה.

המקום לפני שנים רבות למקום קבורתו לאחר שימלאו ימיו ושנותיו. שלח "המוכיח" לקרא לבעל האהל ובקש לעמוד על טיבו. אך כשהגיע האיש אליו, ראה כי אין בו דבר מיוחד. אמנם איש כשר הוא ומדקדק במצוות, אך לא למעלה מכך. התפלא הצדיק ושאל את האיש למעשיו והסיבה שמחלקת הקבר שרכש עולה ריח גן עדן והאיש לא ידע להסביר, אבל סיפר לפי תומו כך: **"בכל ערב ראש חודש נוטל אני צרור מטבעות, מסובב איתם את החלקה שקניתי ומזכיר לעצמי את דברי חז"ל 'לאן אתה הולך'.** אחרי כן קורא אני פרקי תהילים ותפילות ומחלק את המעות לצדקה. כך נוהג אני שנים ארוכות ובזה אני מקדש את החלקה שבה אקבר אחרי מותי." כששמע זאת רבי ליב המוכיח, פנה אל היהודי ואמר לו: **"מכיוון שיש באהל מקום לשני קברים, מבקש אני ממך בכל לשון של בקשה, אולי תאבה למכור לי את החלקה השניה, כי חפץ אני מאוד להיקבר באהל מקודש זה".** הסכים האיש להפצרותו וכתבו זה לזה שטר התחייבות על המקום.

חלפו כמה שנים הסתלק רבי ליב מוכיח לבית עולמו, ועל פי צוואתו נטמן באהל האמור. ידידו הטוב של רבי ליב מוכיח, היה רבי יעקב יוסף הכהן מפולנאה, גדול תלמידיו של הבעל שם טוב, וחשקה נפשו אף הוא להקבר באהל המקודש, סמוך לקברו של ידידו רבי ליב. הלך ה"תולדות" אל היהודי בעל החלקה ובקש ממנו להעתר לבקשתו ולהרשות לו להקבר באהל ליד חברו, אך היהודי הציג את שטר ההתחייבות של רבי "המוכיח" ובו נכתב בפירוש, שהחלקה הנוספת שייכת לו. הלך בעל ה"תולדות" והבטיח ליהודי בהן צדקו, כי חלקו לא יגרע ואף הוא יזכה להקבר כשלישי באהל המקודש. בקש ממנו החיט את הבטחתו בכתב וה"תולדות" חתם בחתימת ידו על ההתחייבות. עברו כשבע שנים, ובכ"ד בתשרי תקמ"ב, הסתלק רבי יעקב יוסף הכהן לבית עולמו ונטמן באהל המקודש, בסמוך לידידו הטוב, רבי ליב מוכיח. החיט הצנוע האריך ימים על פני שני הצדיקים, וביום מן הימים הגיע אף זמנו לשוב לבוראו. כחיו אף פטירתו היתה בצנעה, ולולי הפתקאות שהותיר אחריו ובקש לפני מותו להעבירם לידי החברא קדישא, לא היו בני העיר מתוודעים לפטירתו.

הביטו הקברנים בשטרי ההתחייבות של שני הצדיקים המפורסמים, ולא ידעו לשית עצה בנפשם, האהל היה קטן והכיל בקושי את שני הקברים. וְתִהְיֶה כָּל הָעִיר עַל הַתְּחִיבוֹת שְׁנֵי הַצְּדִיקִים שְׂאִינָה יְכוּלָה לְהַתְּקִיִּים, וְבֵעַל הַחֹב תֹּבֵעַ אֶת חֻבּוֹ. הוּבָא הָעֵינִין אֶל רַבָּה שֶׁל פּוֹלְנָא בְּאוֹתָם יָמִים, רַבִּי אַבְרָהָם דְּבִּאֲרֵיבָךְ, חֲתָנוֹ שֶׁל ה"תּוֹלְדוֹת", וְהוּא יָצָא אֶל הָאֵהָל, הֵנִיחַ אֶת הַכְּתָבִים הַחֲתוּמִים עַל קַבְרֵיהֶם שֶׁל הַמוֹכִיחַ וְהַתּוֹלְדוֹת וְאָמַר:

"קיימו ואשרו את הבטחתכם!" לבקשתו יצאו כולם מן האהל וכאשר חזרו לאחר שעה קלה, ראו כי הקירות נטו לצדדים ונוצר מקום נוסף להטמנתו של החיט הכשר.

ללמדך, כוחה של אמונה פשוטה ואמונת חכמים!

קורא נכבד! ההוצאות בהכנת העלון מרובות ולכן אין ביכולתנו להמשיך ולהפיץ את העלון. מדובר על הפצה בארץ הקודש שמגיעה לכדי 20,000 עותקים!!! לא כולל תרגום העלון לאנגלית שמופץ גם בחו"ל. ונשלח באינטרנט באלפי עותקים. אם מישהו יטול על עצמו את הוצאות העלון נוכל בע"ה להמשיך ולהפיץ תורה ברבים, והעלון יקרא על שמו, וישא ברכה מאת ה'. (כל תרומה תתקבל בברכה). **בברכה, דוד יעקב, נייד: 052-5005534**

פתגם השבוע:
מה קורה כשאיש עם ניסיון נפגש עם איש שיש לו כסף? האיש עם הניסיון מקבל את הכסף, והאיש עם הכסף מקבל ניסיון...

התפילה שלי עבורכם לסיום:
שמחלונכם תמיד יכנס האור,
שבדלתכם תמיד תכנס השמחה,
במשכנכם תמיד תשכון השלווה,
במשפחתכם תמיד תשרור האהבה.
אמן ושבת שלום, **פאחל דוד יעקב.**